

REFERENCES

Bodrov, V. H., Safronova, O. M., and Baldych, N. I. *Derzhavne rehulivannia ekonomiky ta ekonomichna polityka* [State regulation of the economy and economic policy]. Kyiv: Akademvydav, 2010.

Gavkalova, N. L., Kolupaieva, I. V., and Barka, Z. M. "Analysis of leverages' efficiency in the context of state regulatory policy implementation". *Economic Annals-XXI*, no. 165 (5-6) (2017): 41-46.

"Informatsiia shchodo VVP na dushu naselennia". [Information on GDP per capita]. Ofitsiyni sait Svitovoho banku. <http://data.worldbank.org>

[Legal Act of Ukraine] (2015). <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/5/2015>

Liasenko, V. I. "Rehuliatorna polityka v Ukraini: metodolohiia formuvannia ta rezhymy realizatsii v sferi maloho pidpriemnytstva" [Regulatory policy in Ukraine: the methodology of formation and modes of implementation in the sphere of small business]: *avtoref. dys. ... d-ra ekon. nauk: 08.00.03*, 2008.

Ofitsiyni sait Derzhavnoi sluzhby statystyky Ukrainy. <http://www.ukrstat.gov.ua/>

"Proekt «Harmonizatsiia systemy derzhavnykh zakupivel v Ukraini zi standartamy YeS»" [Project "Harmonization of the Public Procurement System in Ukraine with EU Standards"]. <http://eupublicprocurement.org.ua/about-project>

"Taxation trends in the European Union. Data for the EU Member States, Iceland and Norway" Publications Office of the European Union. 2014. <http://ec.europa.eu/eurostat/documents/3217494/5786841/KS-DU-14-001-EN.PDF>

Turianskyi, Yu. I. *Makroekonomichne podatkovne rehulivannia rozvytku natsionalnoi ekonomiky* [Macroeconomic tax regulation of the development of the national economy]. Lviv: Rastr-7, 2016.

Yurovskiy, B. *Osoblyvosti vyznachennia podatku na prybutok* [Features of the definition of income tax]. Kharkiv: Konsult, 2016.

"Zvit pro rezultaty doslidzhennia derzhavnoi pidtrymky subiektiv hospodariuvannia v Ukraini" [A report on the results of a study on state support for business entities in Ukraine]. Proekt «Harmonizatsiia systemy derzhavnykh zakupivel v Ukraini zi standartamy YeS». <http://www.amc.gov.ua/amku/doccatalog/document?id=120932&schema=main>

УДК 336.512

ФІНАНСОВА ПОЛІТИКА ЯК СКЛАДОВА ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ

© 2017 КРАВЕЦЬ В. І.

УДК 336.512

Кравець В. І. Фінансова політика як складова державного регулювання економіки

Метою статті є розкриття економічної сутності фінансової політики як складової інституційного розвитку економіки. На цьому етапі вдосконалення фінансово-економічних відносин важливим є поглиблення сутності фінансової політики як складової соціально-економічного розвитку, удосконалення положень щодо впливу інструментів державного фінансового регулювання на соціальні й економічні процеси країни з урахуванням інституційних особливостей фінансової системи. Необхідна активізація інвестиційної активності суб'єктів господарювання з підвищенням рівня ефективності капітальних інвестицій, в тому числі за рахунок використання механізмів державної підтримки та стимулюючих заходів бюджетно-податкової, грошово-кредитної політики. Потребують підвищення рівня обґрунтованості пріоритетні напрями фінансової політики виходячи з основних завдань соціально-економічного розвитку, циклічної динаміки економіки.

Ключові слова: фінанси, фінансова система, фінансова політика, бюджетна політика, державне регулювання економіки.

Бібл.: 10.

Кравець Владислав Іванович – аспірант кафедри фінансів, Київський національний торговельно-економічний університет (вул. Кіото, 19, Київ, 02156, Україна)

E-mail: irynadamenko@gmail.com

УДК 336.512

UDC 336.512

Кравец В. И. Финансовая политика как составляющая государственного регулирования экономики

Целью статьи является раскрытие экономической сущности финансовой политики как составляющей институционального развития экономики. На данном этапе совершенствования финансово-экономических отношений важным является углубление сущности финансовой политики как составляющей социально-экономического развития, усовершенствование положений о влиянии инструментов государственного финансового регулирования на социальные и экономические процессы в стране с учетом институциональных особенностей финансовой системы. Необходима активизация инвестиционной активности субъектов хозяйствования с повышением уровня эффективности капитальных инвестиций, в том числе за счет использования механизмов государственной поддержки и стимулирующих мер бюджетно-налоговой, денежно-кредитной политики. Нуждаются в повышении уровня обоснованности приоритетные направления финансовой политики исходя из основных задач социально-экономического развития, циклической динамики экономики.

Ключевые слова: финансы, финансовая система, финансовая политика, бюджетная политика, государственное регулирование экономики.

Библ.: 10.

Кравец Владислав Иванович – аспирант кафедры финансов, Киевский национальный торговельно-экономический университет (ул. Киото, 19, Киев, 02156, Украина)

E-mail: irynadamenko@gmail.com

Kravets V. I.

The Financial Policy as a Component of the State Regulation of Economy

The article is aimed at disclosing the economic essence of financial policy as a component of institutional development of economy. At the current stage of improvement of financial-economic relations it is important to deepen the essence of financial policy as a component of socio-economic development, improvement of provisions on the influence of instruments of the State financial regulation on the socio-economic processes in the country taking into account the institutional peculiarities of the financial system. It is necessary to increase investment activity of economic entities with increasing the level of efficiency of capital investments, including through the use of mechanisms of the State support and the stimulating measures of both the fiscal-tax and the monetary-credit policy. The priority directions of financial policy need to be improved based on the main tasks of the socio-economic development, as well as the cyclical dynamics of the economy.

Keywords: finances, financial system, financial policy, budget policy, the State regulation of economy.

Bibl.: 10.

Kravets Vladislav I. – Postgraduate Student, Department of Finance, Kyiv National University of Trade and Economics (19 Kioto Str., Kyiv, 02156, Ukraine)
E-mail: irynadamenko@gmail.com

Формування та реалізація дієвої фінансової політики є важливою складовою механізму регулювання соціально-економічного розвитку країни. Глобалізаційні перетворення та значний ступінь відкритості вітчизняної економіки обумовлюють необхідність удосконалення інституційних механізмів та операційних важелів фінансового управління з урахуванням середньострокових завдань суспільного розвитку. Механізм фінансово-економічної політики повинен включати комплексну взаємодію інструментів, за допомогою яких забезпечується макроекономічна стабільність держави.

Вагомий внесок у дослідження сутності та ролі фінансової політики як складової державного регулювання соціально-економічних процесів зробили вітчизняні вчені: А. Мазаракі [1], А. Ватульов [2], Н. Корнієнко [4], І. Лук'яненко [7], І. Чугунов [6; 8–10] та ін. Серед вагомих наукових досліджень зарубіжних учених з питань формування фінансової політики можна назвати праці Дж. Кейнса [5], П. Кругмана [3].

Метою статті є розкриття економічної сутності фінансової політики як складової інституційного розвитку економіки. На цьому етапі вдосконалення фінансово-економічних відносин важливим є поглиблення сутності фінансової політики як складової соціально-економічного розвитку, удосконалення положень щодо впливу інструментів державного фінансового регулювання на соціальні й економічні процеси країни, враховуючи інституційні особливості фінансової системи.

Фінансова політика є одним із основних інструментів впливу на соціально-економічний розвиток держави та сприяє забезпеченню раціонального розподілу фінансових ресурсів між галузями економіки та регіонами, концентрації фінансових ресурсів на важливих напрямках економічного розвитку та створенню ефективної системи управління державними фінансами.

Основа формування фінансової політики становить визначення стратегічної мети та завдань, пошук оптимальної моделі розподілу фінансових ресурсів для стимулювання соціально-економічного розвитку країни. Стратегічною метою фінансової політики є забезпечення необхідними фінансовими ресурсами соціально-економічного розвитку суспільства, спрямованого на стабілізацію національної економіки, відтворення економічного потенціалу та досягнення економічного зростання, проведення структурних реформ і забезпечення належного рівня соціальних гарантій населення. Зазначена мета реалізується за допомогою забезпечення фінансової стійкості та фінансової самостійності, які проявляються в макроекономічній збалансованості, зниженні рівня державного боргу, зміцненні національної валюти, поєднанні економічних і соціальних інтересів держави та суспільства. Як складова соціально-економічного розвитку фінансова політика являє собою діяльність органів державного управління з визначення засад короткострокового та довгострокового впливу на формування оптимального обсягу фінансових ресурсів, їх ефективного розподілу й використання для економічного розвитку країни.

Однією з вагомих ознак кожної країни є фінансова система та здатність проведення відповідними державними інститутами соціально-економічної політики, спрямованої на задоволення потреб та інтересів суспільства. Фінансова політика як складова економічного розвитку є дієвим інструментом регулювання соціальних та економічних процесів. Вітчизняний і зарубіжний досвід становлення системи державного фінансово-економічного регулювання свідчить, що найбільш важливими завданнями у процесі розробки та реалізації фінансової політики є підвищення якісного рівня життя населення, удосконалення системи державних фінансів, створення сприятливих умов для розвитку підприємництва, у тому числі шляхом покращання рівня інвестиційної привабливості країни та її адміністративно-територіальних одиниць, здійснення структурних змін в економіці, що спрямовано на підвищення темпів економічного зростання держави [1].

Трансформаційні процеси зумовлюють переорієнтацію пріоритетів державної соціально-економічної політики в частині стимулювання розвитку сфери послуг, удосконалення політики соціального захисту населення та політики перерозподілу доходів. Важливим є створення і забезпечення методологічних та інституційних передумов для формування ефективної соціально орієнтованої економіки з урахуванням потреб та інтересів суспільства. Поглиблення інтегрованості національних економік у світову, посилення глобалізаційних процесів, динамічність економічних перетворень зумовлюють необхідність вдосконалення моделі соціально-економічного розвитку країни. На сучасному етапі посилюється вплив фінансового регулювання держави на процеси економічного відтворення. Діючі моделі економічного розвитку, в тому числі американська, азійсько-тихоокеанська, неоліберальна західноєвропейська та скандинавська, певним чином, трансформуються шляхом адаптації інструментів стимулювання соціально-економічного розвитку, посилюючи дієвість фінансового механізму економічного зростання.

Економічну сутність фінансової політики можна подати як складову соціально-економічного розвитку, яка полягає у використанні та реалізації сукупності відповідних економічних заходів, механізмів фінансово-економічного регулювання у взаємозв'язку з стратегічними пріоритетами розбудови країни з метою забезпечення суспільних потреб, збалансованого, довгострокового розвитку національної економіки. Основною метою фінансової політики є забезпечення економічної та соціальної стабільності шляхом створення сприятливих умов для економічного зростання. Формування та реалізація дієвої фінансової політики має ґрунтуватися на принципах централізації, єдності, самостійності, збалансованості, обґрунтованості, системності, комплексності, що спрямовано на забезпечення оптимальних співвідношень між складовими системи фінансового регулювання [6].

За останні десятиліття світова фінансова система постійно розвивалась, а отже, змінювалась її структура, в тому числі проходило активне становлення фінан-

сового ринку, вдосконалювались фінансові механізми інтеграції між країнами, на ринках фінансового капіталу з'являлись нові фінансові інструменти, відбувалось розширення обсягу фінансових послуг. Зазначені трансформації фінансової системи, в достатній мірі, позитивно впливали на підвищення ефективності підприємницької діяльності, активізацію ділової активності та стимулювання соціально-економічного розвитку. Однак із початком глобальної фінансово-економічної рецесії зусилля фінансових інститутів було спрямовано на пошук дієвих механізмів регулювання фінансової сфери та економіки. Найбільш вагомим інститутом, який здатний в середньостроковій перспективі коригувати економічний цикл та прискорити шлях переходу від рецесії до економічного зростання є фінансова система.

Значним чином на темпи, якісний рівень та збалансованість економічного зростання впливають структурні складові системи соціально-економічного розвитку, у тому числі рівень національної економіки, фінансова політика, інституційне середовище економіки, система соціального розвитку суспільства. Важливим є удосконалення регуляторного механізму фінансової політики з урахуванням ступеня розвитку соціально-економічних відносин країни. Фінансова політика має досліджуватись як вагова складова системи інститутів суспільства, підвищення якісного рівня фінансового регулювання сприятиме посиленню результативності здійснення інституційних змін фінансової системи й економічного середовища у цілому. Важливим завданням фінансово-економічної політики є її належна адаптація до змін структури фінансових відносин, впливу екзогенних та ендемогенних факторів на економічні процеси. Сучасні інституційні зміни системи фінансового регулювання спрямовані на формування відповідних адаптивних очікувань економічних інститутів, які посилюють тенденцію сталого економічного зростання країни на середньо- та довгострокову перспективу. Від якісного рівня реалізації інституційних механізмів фінансової політики залежить динамічність фінансової системи країни. Вагомою особливістю розвитку фінансових систем у країнах з розвинутою та трансформаційною економікою є систематичне інвестування фінансових ресурсів у накопичення системи знань, що, своєю чергою, сприяє підвищенню ефективності соціально-економічних перетворень [8].

При розробці фінансової політики необхідно враховувати низку вимог, яким вона повинна відповідати: розробка на основі наукового підходу, що передбачає відповідність фінансової політики стратегії суспільного розвитку; врахування відповідних історичних умов, особливостей внутрішнього становища та міжнародного середовища, реальних економічних і фінансових можливостей держави; врахування світового досвіду, нових тенденцій і прогресивних явищ, дотримання комплексного підходу при розробці та реалізації фінансової політики, результативність фінансової політики залежатиме від врахування потреб суспільного розвитку, інтересів всіх верств населення. Сучасна фінансо-

ва політика включає бюджетну, податкову, грошово-кредитну, інвестиційну, соціальну складові, при цьому однією з основних форм проведення фінансової політики є бюджетна політика.

Для реалізації ефективної фінансової політики необхідно досягти зниження соціальної напруженості в суспільстві, оздоровлення державних фінансів, повноцінного функціонування банківської системи, збалансування товарних і грошових потоків, розширення фінансово-економічної самостійності підприємств і територій. Для забезпечення стійкого зростання економіки передбачається подальше удосконалення бюджетно-податкової, монетарної політики, що буде спрямоване на створення макроекономічних умов для стимулювання економічного зростання та структурної перебудови економіки, зниження податкового навантаження та підвищення якісного життєвого рівня населення [2].

Основними напрямками змін у бюджетній та податковій політиці є створення сприятливих умов для розвитку виробництва, стимулювання сталої економічної і соціальної розбудови держави; реалізація виваженої боргової політики; надання послуг для задоволення суспільних потреб виходячи з принципу забезпечення їх надання з урахуванням реальних державних ресурсів; поступове підвищення соціальних стандартів; проведення реформування міжбюджетних відносин із метою забезпечення стабільного соціально-економічного розвитку територій; концентрація ресурсів бюджету на виконанні пріоритетних державних цільових програм [4].

Для досягнення зазначених цілей необхідно виконати такі завдання: утримання граничного розміру дефіциту бюджету на рівні не більш як три відсотка прогнозованого річного обсягу валового внутрішнього продукту; залучення кредитів міжнародних фінансових установ для реалізації проектів економічного та соціального розвитку країни у межах, визначених дефіцитом бюджету; збереження частки перерозподілу валового внутрішнього продукту через зведений бюджет на рівні, що не перевищує прогнозований на поточний рік. Утримання обсягу державного боргу доцільно на економічно безпечному рівні з метою забезпечення економічної та фінансової стабільності; вжиття заходів для здійснення активних операцій, пов'язаних із управлінням державним боргом і ліквідністю єдиного казначейського рахунка у межах граничного обсягу державного боргу [7].

Важливим є посилення стимулюючої складової міжбюджетного регулювання шляхом забезпечення взаємозв'язку між коефіцієнтом вирівнювання і середнім індексом виконання розрахункових показників місцевих бюджетів, що враховуються під час визначення обсягу міжбюджетних трансфертів за останні три бюджетні періоди із забезпеченням стабільного обсягу фінансових ресурсів, що спрямовуються на зазначену мету; підвищення фінансової спроможності місцевого самоврядування шляхом закріплення за ними додаткових дохідних джерел; підвищення рівня зацікавленості місцевого самоврядування у зростанні обсягу надходжень до місцевих бюджетів; збільшення інвестиційної

складової частини місцевих бюджетів, зокрема, шляхом зростання кількості джерел надходжень до бюджету розвитку; удосконалення методології середньострокового бюджетного планування шляхом запровадження відповідних бюджетних обмежень; посилення зв'язку річного та перспективного бюджетного планування [9].

Проведення бюджетної політики у середньостроковій перспективі, згідно з прогнозом показників зведеного бюджету за основними видами доходів, видатків і фінансування орієнтуватиметься на створення сприятливих умов для забезпечення розвитку національної економіки, відновлення та нарощування виробничих потужностей, сприяння створенню нових робочих місць, збільшення обсягів виробництва. Забезпечення макроекономічної стабільності, збалансованості та стійкості бюджетної системи у середньостроковому періоді досягатиметься шляхом забезпечення утримання протягом прогнозованого періоду обсягу державного боргу стосовно валового внутрішнього продукту на рівні, не вищому ніж у поточному році; поступового зменшення частки перерозподілу валового внутрішнього продукту через зведений бюджет порівняно з рівнем минулого року. Бюджетна політика спрямовуватиметься на покращення добробуту та якості життя населення шляхом підвищення розмірів мінімальної заробітної плати та прожиткового мінімуму, удосконалення системи надання пільг і допомог, забезпечення житлом малозабезпечених громадян і багатодітних сімей, гарантування перших робочих місць молодим спеціалістам, підготовленим за державним замовленням.

Бюджетно-податкове регулювання є вагомим інструментом фінансової політики держави, що спрямований на забезпечення стабільного й ефективного розвитку економіки та соціальної сфери. Кейнсіанська теорія розглядає цей вид економічного регулювання як найбільш ефективний механізм стимулювання соціально-економічного зростання [5]. Водночас у країнах із трансформаційною економікою, до яких належить і Україна, в умовах економічного спаду та зниження рівня бюджетних доходів виникають певні ускладнення у сфері залучення достатнього обсягу позикових ресурсів для фінансування бюджетних видатків. Крім того, навіть для тих країн, які мають доступ до ринків фінансового капіталу та необхідні можливості залучення позикових ресурсів з метою фінансування бюджетного дефіциту, посилюються ризики подальшого зростання боргового навантаження, особливо коли позикові ресурси були використані не достатньо ефективно.

Як свідчить зарубіжний досвід, в умовах економічних перетворень, важливим є підтримка рівня зайнятості, стимулювання внутрішнього попиту та пропозиції, підтримка експортноорієнтованих галузей економіки, забезпечення достатнього рівня соціального захисту населення. Своєю чергою, реалізація вищенаведених заходів потребує додаткових видатків бюджетів усіх рівнів і відповідним чином впливає на збільшення обсягу дефіциту бюджету, потребу залучення позикових ресурсів на його фінансування. Водночас за наявності дефіциту

бюджету показник відношення державного боргу до валового внутрішнього продукту може зменшуватися за умови, що темпи зростання валового внутрішнього продукту у певному періоді часу перевищуватимуть темпи зростання обсягу державного боргу.

Пріоритетним є дієве формування бюджетних ресурсів для забезпечення фінансування видаткової частини бюджету на відповідному рівні з метою виконання поставлених державою завдань у сфері суспільного розвитку. Збільшення обсягів державних інвестицій в умовах економічних перетворень, спрямованих на розвиток інфраструктури, позитивно впливає на соціально-економічний розвиток країни. Реалізація довгострокових інвестиційних проектів, у тому числі за рахунок збільшення обсягів інвестування із бюджету, можлива за рахунок збільшення податкових надходжень. Тому важливим є підвищення фіскальної ефективності податкової системи шляхом зменшення обсягу податкових пільг, запровадження дієвих майнових податків. Водночас із заходами, спрямованими на збільшення обсягу доходної частини бюджету, слід проводити заходи у сфері оптимізації бюджетних видатків. Серед пріоритетних варто виділити такі: підвищення якісного рівня бюджетного планування зі встановленням граничних меж бюджетних видатків на середньострокову перспективу, удосконалення системи соціального забезпечення, посилення дієвості державного контролю за використанням бюджетних коштів [10].

Основними напрямками податкової реформи повинні стати удосконалення інституційного середовища оподаткування, сприятливого для реалізації принципу рівності платників податків і зборів, їх відповідального ставлення до виконання податкових зобов'язань; установлення чітких правил регулювання взаємних зобов'язань держави і суб'єктів підприємницької діяльності, дієвого контролю за їх дотриманням; поетапне зниження податкового навантаження на економіку; здійснення заходів щодо легалізації доходів і майна.

Фінансова політика на сучасному етапі повинна мати соціальну спрямованість, що передбачає здійснення стратегії заміни системи пільг на адресну грошову допомогу та інші грошові виплати найбільш вразливим верствам населення; створення умов для розширення зайнятості населення; реалізацію пенсійної реформи і створення умов для розвитку пенсійної системи; недопущення заборгованості по заробітній платі і соціальних виплатах громадянам; розроблення і здійснення довгострокової програми подолання бідності у країні.

Основними напрямками вдосконалення фінансової політики у найближчий час мають бути реформування податкової системи, посилення податкової дисципліни; удосконалення бюджетного процесу через підвищення наукової обґрунтованості прогнозів показників бюджету, розвиток системи середньо- та довгострокового бюджетного планування, скорочення переліку головних розпорядників коштів державного бюджету, забезпечення прозорості бюджетного процесу, оптимізації об-

сягів державного боргу; зміцнення системи управління державним боргом; запровадження дієвої політики державних видатків.

Для підвищення дієвості бюджетно-податкового регулювання важливим є удосконалення системи управління бюджетним процесом, посилення координації та взаємодії між державними фінансовими інститутами. Бюджетна система є адаптивним механізмом у системі регулювання економіки, що спрямований на забезпечення адекватності регулятивних заходів внутрішнім і зовнішнім змінам економічного середовища з метою забезпечення соціально-економічного розвитку держави й адміністративно-територіальних одиниць. Бюджетно-податкове регулювання дозволяє цілеспрямовано впливати на темпи і пропорції розвитку суспільного виробництва. На процес формування видаткової частини бюджету, яка є одним з основних елементів системи бюджетного регулювання, перш за все, впливає дохідна частина бюджету і показник дефіциту бюджету, визначений з урахуванням циклічності економічного розвитку. В умовах економічних перетворень, доцільним та актуальним є удосконалення теоретико-методологічних засад фінансової політики, підвищення рівня її адаптивної ефективності в процесі регулювання економічних циклів, посилення дієвості механізмів підтримки конкурентоспроможності, обмеження монополій у різних секторах економіки. Важливим є посилення фінансової стійкості бюджетної системи, належне обґрунтування прогнозних значень бюджетних показників із урахуванням оцінки впливу поступового зниження частки видатків зведеного бюджету в валовому внутрішньому продукті.

Проведення виваженої і послідовної фінансової політики надасть можливість забезпечити підтримку макроекономічної стабільності, збалансованість і стійкість бюджетної системи, утримання бюджетного дефіциту в економічно безпечних межах, підвищення якості надання соціальних послуг і посилення соціального захисту громадян, що сприятиме соціально-економічному розвитку країни та підвищенню рівня життя і добробуту громадян. ■

ЛІТЕРАТУРА

1. Державне фінансове регулювання економічних перетворень/за заг.ред. А. А. Мазаракі. Київ: КНТЕУ, 2015. 376 с.
2. Ватульов А. В. Фінансова політика у системі економічного розвитку. *Економічний часопис-XXI*. 2013. № 5–6. С. 37–40.

3. Кругман П. Выход из кризиса есть. М.: Азбука Бизнес, 2013. 320 с.

4. Корнієнко Н. М. Аналіз системи планування бюджетних видатків в Україні. *Бізнес Інформ*. 2013. № 4. С. 389–393.

5. Кейнс Дж. М. Общая теория занятости, процента и денег. М.: Гелиос, 2012. 352 с.

6. Максютя А. А., Чугунов І. Я. Бюджетна складова суспільного розвитку. *Вісник КНТЕУ*. 2012. № 3. С. 45–54.

7. Лук'яненко І., Сидорович М. Бюджетно-податкова політика України: нові виклики: монографія. Київ: НаУКМА, 2014. 229 с.

8. Павелко А. В., Чугунов І. Я. Бюджетна політика економічного розвитку. *Вісник КНТЕУ*. 2015. № 2. С. 64–73.

9. Чугунов І. Я., Макогон В. Д. Бюджетна політика в умовах економічних перетворень. *Економічний часопис-XXI*. 2016. № 3–4 (2). С. 66–69.

10. Чугунов І. Я., Пасічний М. Д. Фінансова політика України в умовах глобалізації економіки. *Вісник КНТЕУ*. 2016. № 5. С. 5–18.

REFERENCES

Chuhunov, I. Ya., and Makohon, V. D. "Biudzhethna polityka v umovakh ekonomichnykh peretvoren" [Budget policy in the context of economic transformation]. *Ekonomichnyi chasopys-XXI*, no. 3-4 (2) (2016): 66-69.

Chuhunov, I. Ya., and Pasichnyi, M. D. "Finansova polityka Ukrainy v umovakh hlobalizatsii ekonomiky" [The financial policy of Ukraine in the conditions of globalization of the economy]. *Visnyk KNTEU*, no. 5 (2016): 5-18.

Derzhavne finansove rehulivannia ekonomichnykh peretvoren [State financial regulation of economic transformations]. Kyiv: KNTEU, 2015.

Keyns, Dzh. M. *Obshchaya teoriya zanyatosti, protsenta i deneg* [General theory of employment, interest and money]. Moscow: Gelios, 2012.

Korniienko, N. M. "Analiz systemy planuvannia biudzhethnykh vydatkiv v Ukraini" [Analysis of the Budget Expenditure Planning System in Ukraine]. *Biznes Inform*, no. 4 (2013): 389-393.

Krugman, P. *Vykhod iz krizisa yest* [There is a way out of the crisis]. Moscow: Azbuka Biznes, 2013.

Lukianenko, I., and Sydorovych, M. *Biudzhethno-podatkovaya polityka Ukrainy: novi vyklyky* [Budget and Tax Policy of Ukraine: New Challenges]. Kyiv: NaUKMA, 2014.

Maksiuta, A. A., and Chuhunov, I. Ya. "Biudzhethna skladova suspilnoho rozvytku" [Budget component of social development]. *Visnyk KNTEU*, no. 3 (2012): 45-54.

Pavelko, A. V., and Chuhunov, I. Ya. "Biudzhethna polityka ekonomichnoho rozvytku" [Budgetary policy of economic development]. *Visnyk KNTEU*, no. 2 (2015): 64-73.

Vatulyov, A. V. "Finansova polityka u systemi ekonomichnoho rozvytku" [Financial policy in the system of economic development]. *Ekonomichnyi chasopys-XXI*, no. 5-6 (2013): 37-40.